

Nr 15

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av vissa kronoegendomar m. m.; given Stockholms slott den 21 december 1956.

Kungl. Maj:t vill härmed under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen under punkterna 1:o—6:o hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sam. B. Norup

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 21 december 1956.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Norup, anmäler efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet vissa ärenden angående försäljning av kronoegendomar m. m., vilka ärenden syntes böra föranleda framställning till riksdagen, samt anför följande.

1:o

Åstad 1¹ i Östergötlands län

Domänstyrelsen (skr. 13/9 1956) hemställer, att kronoegendomen förra skogvaktarbostället 1/2 mantal Åstad 1¹ i Tjällmo socken, Östergötlands län, skall försäljas i tre lotter, nämligen dels ett område om ca 1,46 hektar till

hemmansägaren Knut Thörngren, Åbylund, Tjällmo, dels ett område om ca 0,11 hektar till Oskar Karlsson, Romslyckan, Tjällmo, dels ock egendomen i övrigt eller huvudgården till egendomens arrendator Lennart Gustafsson.

Beträffande egendomens beskaffenhet m. m. inhämtas följande.

Egendomen, som är belägen 30 kilometer från Motala och 13 kilometer från Prästköps järnvägsstation, är till den 14 mars 1957 utarrenderad till Lennart Gustafsson mot en avgäld, som för arrendeåret 1955/56 utgick med 3 100 kronor. Den innehåller i ett skifte en areal av 74,6 hektar, varav 30 hektar tomt, trädgård och åker, 3,2 hektar äng, 12,2 hektar betesmark och 25,5 hektar skogsmark. Åkern utgöres huvudsakligen av lättlera med växlande mullhalt samt för övrigt av djjord, som till hälften är vattensjuk. Ängen består av impedimentsbackar. Betesmarken utgöres av buskbevuxna gärdes- och skogsbackar. Hävden är god. Dikningsförhållandena är medelgoda med undantag för åkrarna vid Håttorpsån, som genomflyter egendomen. Enligt en i maj 1954 av vederbörande skogstaxator verkställd värdering uppgick virkesförrådet i skogen till 2 650 m³sk. Härutöver fanns 118 m³sk skog på inägorna. Av virkesförrådet å skogsmarken tillhörde 1 680 m³sk åldersklass V. Angivna virkesförråd har numera minskats dels genom försäljning av stormfälld skog, 120 m³sk, dels genom virkesuttag för tillgodoseende av arrendatorns rätt till husbehovsvirke.

Kronans byggnader befinner sig i medelgott skick och är tillräckliga. Vagnshuset intill ladugårdsplanen, mjölkrummet, hissen i logen samt, med visst undantag, elektriska anläggningen, äges av arrendatorn. Elektriska ledningar är framdragna över egendomen av Motala Ströms Kraftaktiebolag och av televerket.

Egendomen besväras icke av odlingslån och har ej del i allmänning.

Taxeringsvärdet är 80 100 kronor, varav 59 100 kronor jordbruksvärde och 21 000 kronor skogsvärde.

Thörngren och *Karlsson* har i skrivelser den 8 september 1953 resp. 20 mars 1954 anhållit få köpa vissa mindre, i skrivelserna närmare angivna, markområden från ifrågavarande kronoegendom.

Lantbruksnämnden i länet har framhållit, att då egendomen har bra byggnadsbestånd, fullt tillräckligt för den nuvarande arealen, någon nämnvärd minskning av egendomen icke bör ifrågakomma. Nämnden har dock förordat en förstärkning av Thörngrens jordbruksfastighet, vilken endast omfattar 10,3 hektar tomt och åker, med ett område om drygt ett hektar åker. Även den av Karlsson önskade tillskottsmarken, ca 800 kvadratmeter och bestående företrädesvis av hagmark och berg, tillstyrkes av nämnden.

Uppskattningsnämnden har vid förrättning den 16 september 1954 föreslagit försäljning dels till Thörngren av ett område om 1,46 hektar, varav 1,21 hektar åker, för ett pris av 3 700 kronor, dels till Karlsson av ett område om ca 0,11 hektar för ett pris av 40 öre för kvadratmetern. Karlsson äger å sistnämnda område ett garage. Återstoden av egendomen har föreslagits skola försäljas till Gustafsson, varvid inägojorden åsatts ett saluvärde av 71 100 kronor. Gustafsson, som brukat egendomen sedan år 1950, har väl hävdats densamma.

Värdet av skogen och skogsmarken å huvudgården har av domänstyrelsen den 27 januari 1956 fastställts till 61 500 kronor. Härvid har bl. a. be-

aktats de förändringar skogen undergått efter den år 1954 företagna värderingen.

Vederbörande jägmästare och överjägmästare har lämnat uppskattningsnämndens saluvärdering utan erinran. En ek på östra sidan av utfartsvägen mot Tjällmo har av jägmästaren ansetts böra fridlysas före försäljningen.

Thörngren och Gustafsson har godtagit de åsatta saluvärdena 3 700 kronor resp. 132 600 (71 100 + 61 500) kronor. *Karlsson* har godtagit en höjning av det föreslagna priset från 40 öre till 75 öre för kvadratmeter.

Domänstyrelsen biträder — med nyss angiven höjning av å-priset för området om 0,11 hektar — uppskattningsnämndens försäljningsförslag. Det av nämnden föreslagna värdet på inägora, 71 100 kronor, har vid prövning enligt styrelsens värderingsmetod befunnits kunna godtagas. Enligt en av riksantikvarieämbetet på styrelsens begäran verkställd utredning, som avslutats år 1954, saknar egendomens åbyggnader kulturhistoriskt intresse. Styrelsen kommer att hos länsstyrelsen hemställa om fridlysning av eken vid utfartsvägen mot Tjällmo så snart vederbörligt försäljningsmedgivande föreligger. Huvudgårdsslotten bör därför icke få tillträdas förrän länsstyrelsen meddelat beslut om fridlysning. Kraftaktiebolagets elektriska ledning berör, enligt vad styrelsen erfarit, endast huvudgården.

Vid försäljningarna skall enligt styrelsen i huvudsak följande villkor gälla.

Beträffande områdena: Köparen skall omedelbart efter köpets genomförande låta vidtaga åtgärd för åsyftad sammanläggning av området med köparens fastighet.

Beträffande egendomen i övrigt eller huvudgården: Samtliga på arrendekontraktet grundade rättsanspråk mellan kronan och arrendatorn — dock med undantag av eventuellt oguldna arrendeavgälder och skatter — skall anses vara reglerade genom försäljningen. Köparen skall såsom ägare av gården medgiva vattenfallsstyrelsen såsom ägare av strömfallsfastigheten Ekenäs 2² i Vinnerstads socken rätt att kostnadsfritt för all framtid behålla en över gården framdragen elektrisk ledning. Med skyldighet att ersätta skada, som därav kan uppkomma, skall vattenfallsstyrelsen tillika äga borttaga för ledningen hinderliga och för dess säkerhet farliga träd och buskar, vilka skall tillfalla markägaren och tillvaratagas av denne. Vattenfallsstyrelsens personal skall äga obehindrat tillträde till egendomen för ledningens tillsyn, underhåll och reparation. Till säkerhet för nämnda rättigheter skall inteckning få meddelas i egendomen. Intill dess sådan inteckning meddelats, skall köparen vara skyldig att vid överlåtelse av egendomen eller del därav göra förbehåll om rättigheternas bestånd och förbinda ny ägare att vid överlåtelse göra enahanda förbehåll. Innehavare av övriga över gården med vederbörligt tillstånd framdragna elektriska ledningar skall förbehålla rätt att behålla och nyttja ledningarna utan rätt för köparen till annan ersättning än gottgörelse av ledningarnas innehavare för skada till följd av förändringar, reparation och tillsyn av ledningarna ävensom för skada, som förorsakas på kreatur.

Beträffande såväl områdena som huvudgården: Lotterna skall, efter genomförd avstyckning, överlåtas i befintligt skick med tillträde å dag, som bestämmes av domänstyrelsen. Endast domänverket tillhöriga hus och anläggningar ingår i försäljningen. I övrigt skall bestämmelserna i förord-

ningen den 25 maj 1945 (nr 262) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. i tillämpliga delar lända till efter rättelse.

Lantbruksstyrelsen finner ur jordpolitisk synpunkt önskvärt, att ifrågasvarande kronoegendom överföres till bondejordbruket och tillstyrker försäljning i enlighet med domänstyrelsens förslag. Styrelsen har vid ärendets behandling haft samråd med lantmäteristyrelsen, som från vederbörande överlantmätare och distriktslantmätare inhämtat yttranden. Överlantmätaren och distriktslantmätaren har därvid ej funnit hinder möta mot avstyckning av de områden, som enligt förslaget skall försälas till Thörngren och Karlsson. Såsom ytterligare försäljningsvillkor bör dock föreskrivas att köparen är pliktig tåla de smärre jämkningar i fråga om gränser och arealer, som vid avstyckningsförrättningen kan visa sig erforderliga.

Departementschefen

Mot domänstyrelsens förslag har jag intet att erinra. Vid angivande av försäljningsvillkoren torde emellertid förbehåll göras för de smärre jämkningar i fråga om gränser och arealer, som kan visa sig erforderliga vid avstyckningen. Jag får därför hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att kronoegendomen förra skogvaktarbostället 1/2 mantal Åstad 1^a i Tjällmo socken, Östergötlands län, må säljas i tre lotter, nämligen dels ett område om ca 1,46 hektar till Knut Thörngren för en köpeskilling av 3 700 kronor, dels ett område om ca 0,11 hektar till Oskar Karlsson för en köpeskilling, beräknad efter 75 öre för kvadratmeter, dels ock egendomen i övrigt eller huvudgården till Lennart Gustafsson för en köpeskilling av 132 600 kronor, samtliga lotter på i huvudsak de villkor i övrigt, som angivits i det föregående.

2:o

Skyllinge 2^a i Östergötlands län

Domänstyrelsen (skr. 9/11 1956) hemställer, att kronoegendomen, f. d. fanjunkarbostället 1 mantal Skyllinge 2^a i Gårdeby socken, Östergötlands län, skall försälas till egendomens arrendator Ivar Rundh.

Beträffande egendomens beskaffenhet m. m. meddelas i huvudsak följande.

Egendomen är belägen 15 kilometer från Söderköping och 12 kilometer från Skärkinds järnvägsstation. Den är utarrenderad till Ivar Rundh till den 14 mars 1958 mot en avgäld, som för arrendeåret 1955/1956 utgick med 4 190 kronor 40 öre. Ägorna är utlagda i ett skifte om 77,77 hektar, varav 0,65 hektar tomt och trädgård, 34,34 hektar åker, 16,93 hektar betesmark och 25 hektar produktiv skogsmark. Åkern utgöres av lerjord med växlande mullhalt. Betesmarken består i huvudsak av röjd hagmark. Hävden är god.

Dikningsförhållandena är medelgoda. En del täckdikning återstår att utföra. Virkesförrådet i skogen uppgår till 3 260 m³sk. 1 160 m³sk tillhör åldersklass VI. Den ideala boniteten beräknas till 5. På egendomen finnes en s. k. fornborg.

Byggnadsbeståndet är beträffande bostäderna i mindre gott skick. Manbyggnaden är sålunda obeboelig vintertid. Arrendatorn med familj bor f. n. i en flygelbyggnad, sedan denna provisoriskt ordningsstälts härför av arrendatorn. Övriga hus är medelgoda. Vissa inredningsarbeten behöver dock utföras i ladugården. Smedjan, silon (av trä) i logen samt ett skjul tillhör arrendatorn.

Norsholms elektriska distributionsförening har elektriska ledningar framdragna över ägora. Till egendomen hör del i grussamfällighet, belägen inom gårdens gränser.

Egendomen är delaktig i Stora Berga dikningsföretag av år 1936. Det för företaget beviljade odlingslånet är avsett att slutamorteras år 1970. Annuiteterna å lånet uppgår till 46 kronor. Egendomen har vidare andel i Påvelstorps dikningsföretag av år 1949 och Skyllinge dikningsföretag av år 1951. De på egendomen belöpande kostnaderna för dessa företag, respektive 2 423 kronor 89 öre och 9 675 kronor 10 öre har erlagts av domänstyrelsen. Taxeringsvärdet är 77 300 kronor, varav 59 200 kronor jordbruksvärde och 18 100 kronor skogsvärde.

Lantbruksnämnden har meddelat, att den icke har något att erinra mot egendomens försäljning samt att arrendatorn kan påräkna förvärvstillstånd.

Vid en den 13 augusti och 3 september 1954 verkställd förrättning har uppskattningsnämnden bl. a. anfört, att egendomen utgör ett för orten medelgott jordbruk men att, om egendomen behålles, kronan beräknas få restaurera manbyggnaden eller eventuellt bygga nytt boningshus för en kostnad av 50 000 kronor samt modernisera ladugården och förbättra magasin- och maskinutrymmena för en kostnad av 10 000 kronor. Arrendatorn, vilken brukat egendomen sedan den 1 september 1952, har väl hävdad densamma. Nämnden har föreslagit försäljning av egendomen till arrendatorn och i samband därmed beräknat saluvärdet på inägorna till 80 000 kronor.

Domänstyrelsen har den 28 september 1955 fastställt värdet av skogsmarken och skogen till 57 000 kronor. I detta belopp ingår dock ej en föreslagen s. k. klappalättstämpling om 600 m³sk, vilken värderats till 25 000 kronor.

Vederbörande jägmästare och överjägmästare har lämnat värderingarna utan erinran.

Riksantikvarieämbetet har den 18 november 1952 förklarat sig icke vilja motsätta sig försäljning av egendomen under förutsättning att huvudbyggnaden, vilken har kulturhistoriskt värde, före försäljningen noggrant uppmättes och fotograferas.

Domänstyrelsen har — på grundval av vad som förekommit vid en år 1951 igångsatt inventering av jordbruksdomänerna — funnit anledning icke föreligga för kronan att behålla ifrågavarande egendom. Manbyggnaden har vid numera företagen undersökning befunnits icke kunna repareras. Med hänsyn härlill och till att kostnaderna för iståndsättning av egendomen uppgår till högre belopp än uppskattningsnämnden beräknat, har styrelsen vid granskning av saluvärdet funnit, att detsamma i vad avser inägorna skäligen

bör bestämmas till 77 000 kronor. Saluvärdet på egendomen i dess helhet utgör sålunda ($77\ 000 + 57\ 000 =$) 134 000 kronor exklusive stämplingsposten om 600 m³sk. Styrelsen tillstyrker egendomens försäljning till arrendatorn för denna köpeskilling. Stämplingsposten avses skola undantagas från försäljningen för att senare i samband med dess genomförande i första hand erbjudas egendomens köpare till då rådande dagspris eller, därest denne ej önskar förvärva virkesposten, säljas till annan eller ock avverkas i domänverkets regi. Försäljningen bör enligt styrelsen i övrigt ske på i tillämpliga delar enahanda villkor, som under punkt 1 föreslagits för huvudgården vid försäljning av kronoegendomen Åstad 1¹, dock att beträffande förevarande försäljning tillika bör föreskrivas att köparen skall ansvara för annuiteter och övriga utgifter för egendomen berörande torrläggingsföretag. Kronan eller eventuell köpare av stämplingsposten om 600 m³sk, vilken icke ingår i försäljningen, skall förbehållas rätt att behålla posten å rot under 15 månader från tillträdesdagen och ha virket kvarliggande högst 12 månader därefter.

Arrendatorn Rundh har efter upprepade förhandlingar slutligen förklarat sig godkänna en köpeskilling av 134 000 kronor och de föreslagna villkoren i övrigt.

Departementschefen

Då jag i likhet med domänstyrelsen anser att ifrågavarande kronoegendom bör försäljas till egendomens nuvarande arrendator, och ej heller i övrigt har något att erinra mot styrelsens förslag, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att kronoegendomen Skyllinge 2¹ i Gårdeby socken, Östergötlands län, må säljas till egendomens arrendator Ivar Rundh för en köpeskilling av 134 000 kronor samt på i huvudsak de villkor i övrigt, som domänstyrelsen föreslagit.

3:o

Skegrie 35¹ i Malmöhus län

Domänstyrelsen (skr. 13/7 1956) hemställer, att ett område om ca 4,1 hektar av kronoegendomen Skegrie 35¹ i Skegrie socken, Malmöhus län, må försäljas till Skegrie kommun.

Kronoegendomen är belägen vid Skegrie samhälle, omkring sju kilometer från Trelleborgs stad och är f. n., och intill den 14 mars 1957, utarrenderad för jordbruksändamål. Arealen utgör ca 47,5 hektar, varav 44 hektar åker.

I skrivelse den 4 november 1955 har Skegrie kommun genom sin byggnadsnämnd hemställt att få köpa ca 10 tunnland av förenämnda kronoegendom. Över området, vilket avses för bostadsbebyggelse, har kommunen låtit uppgöra förslag till byggnadsplan.

Uppskattningsnämnden har vid förrättning den 11 november 1955 bl. a. beaktat den av kommunen gjorda framställningen. Vid förrättningen närvar representanter för kommunen, vilka därvid för kommunens del begärde inköp av ett område av ca 6,7 hektar. Då emellertid Skegrie samhälle tillvuxit obetydligt under senare år, ansåg nämnden kommunen icke vara i behov av tomtmark i sådan omfattning. Nämnden föreslog därför försäljning av endast en mindre del, eller ca 4,3 hektar, av den planlagda marken till ett pris av en krona 50 öre för kvadratmeter.

Enligt inom domänstyrelsen företagen uppmätning efter plankopia har sistnämnda område befunnits innehålla omkring 4,1 hektar.

Bostadsstyrelsen, som i ärendet inhämtat länsbostadsnämndens i Malmö yttrande, har i utlåtande den 23 februari 1956 godtagit, att försäljning äger rum i enlighet med uppskattningsnämndens förslag.

Skegrie kommun har, efter att ha tagit del av försäljningsförslaget, förklarat sig villig förvärva ifrågavarande område om ca 4,1 hektar till angivet pris samt på de villkor i övrigt som domänstyrelsen ansett bör uppställas i detta fall.

Domänstyrelsen tillstyrker försäljningen av området i fråga för ett pris av en krona 50 öre för kvadratmeter.

Försäljningen bör enligt styrelsen i övrigt ske på i huvudsak följande, kommunen delgivna villkor.

Området skall överlåtas i befintligt skick med tillträde å dag, som bestämmes efter avstyckning. Köpeskillingen skall erläggas kontant å tillträdesdagen. Förbehåll skall göras för de jämkningar i gränser och areal, som kan bestämmas vid avstyckningen. Kronoegendomens arrendatorer skall äga rätt att jämväl i fortsättningen utnyttja området i fråga, i den mån detsamma icke av kommunen utnyttjas för avsett ändamål. Innehavare av över området med vederbörligt tillstånd eventuellt framdragna elektriska ledningar skall förbehållas rätt att bibehålla och nyttja ledningarna utan rätt för köparen till annan ersättning än gottgörelse av ledningens innehavare för skada till följd av förändring, reparation eller underhåll av ledning. I övrigt skall bestämmelserna i förordningen den 25 maj 1945 (nr 262) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Lantmäteristyrelsen tillstyrker efter samråd med lantbruksstyrelsen ifrågavarande försäljning.

Departementschefen

Domänstyrelsens försäljningsförslag föranleder icke någon erinran från min sida. Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att medgiva,

att från kronoegendomen Skegrie 35¹ i Skegrie socken, Malmöhus län, må efter avstyckning försäljas ett område om ca 4,1 hektar till Skegrie kommun för en köpeskilling, beräknad efter en krona 50 öre för kvadratmeter samt på i huvudsak de villkor i övrigt, som domänstyrelsen föreslagit.

Slogstorp 6¹ i Malmöhus län

Domänstyrelsen (skr. 17/12 1955) hemställer, att f. d. skolhemmanet Slogstorp 6¹ i Hammarlunda socken, Malmöhus län, må säljas till egendomens arrendator Arvid Jönsson.

Styrelsen erinrar om att frågan om försäljning av egendomen tidigare varit föremål för prövning. I enlighet med en av domänstyrelsen gjord framställning föreslog sålunda Kungl. Maj:t i proposition till 1954 års riksdag att egendomen skulle säljas till arrendatorn för en köpeskilling av 86 700 kronor (prop. 1954: 172 p. 5).

Beträffande egendomens beskaffenhet m. m. meddelas följande.

Egendomen, som är belägen tre kilometer från Frosta-Hammarlunda järnvägsstation, har en areal av 24,5 hektar, varav 0,5 hektar tomt och trädgård samt 24 hektar åker.

Åkerjorden består av tämligen god klapperstensmylla. Dräneringen är dock mindre tillfredsställande. Samtliga byggnader befinner sig i gott skick.

Egendomen har del i bysamfällighet (kvarndamm med lertäkt) med en utdelning av ca 20 kronor för år.

Fastigheten är f. n. upplåten på arrende till den 14 mars 1957 mot en avgäld som för arrendeåret 1955/56 uppgick till 3 600 kronor. Arrendatorn har arrenderat egendomen sedan den 14 mars 1929.

Taxeringsvärdet utgör 72 000 kronor.

Ur förenämnda proposition må återgivas följande.

Lantbruksnämnden i länet har tillstyrkt fastighetens försäljning till Jönsson. Denne äger visserligen en obebyggd fastighet, men då denna är lämplig för sambruk med den arrenderade fastigheten, torde han enligt nämnden kunna erhålla tillstånd till nu ifrågavarande förvärv.

Uppskattningsnämnden har vid förrättning den 22 oktober 1952 uppskattat fastighetens saluvärde till 86 200 kronor. Värderingen har verkställts med utgångspunkt från det skick, vari egendomen på grund av bestämmelserna i gällande arrendekontrakt skall avlämnas av arrendatorn. Nämnden har föreslagit, att fastigheten säljes för en köpeskilling av 82 300 kronor till arrendatorn, som på ett förtjänstfullt sätt hävdat egendomen. Vid köpeskillingsberäkningen har från det nyss angivna saluvärdet, 86 200 kronor, avdrag gjorts med i runt tal 3 900 kronor för av arrendatorn verkställda förbättringsarbeten.

Stiftsnämnden i Lund har uttalat sig rörande arrendatorns rätt till ersättning för vissa av honom verkställda arbeten och därvid anfört följande.

Vid av- och tillträdesynen år 1954 är arrendatorn redovisningsskyldig för 30 byggnadsår. Visar det sig vid synen, att arrendatorn byggt för mer än som skäligen kan belöpa å dessa 30 år, skall han ha ersättning för överskjutande belopp. Har han byggt för mindre, skall han ersätta jordägaren mellanskillnaden. Praxis har varit, att allt vad arrendatorn byggt under arrendeperioden — det fulla underhållet av hemmanets åbyggnader har vid sidan av byggnadsskyldigheten åvilat arrendatorn — och som ansetts behövt för fastigheten, tillgodoräknas arrendatorn vid synen som fullgjord nybyggnadsskyldighet. Härifrån avräknas sammanlagda värdet av årliga nybyggnadsskyldigheten och redovisningsräkning upprättas i enlighet härmed. Stiftsnämnden anser, att frågan om ersättning åt ifrågavarande arrendator för

vissa av honom bekostade arbeten icke kan avgöras, förrän synen tagit ställning till frågan om redovisning för byggnadsskyldigheten under den tilländagångna arrendeperioden.

Domänstyrelsen har icke funnit anledning föreligga att i allmän ägo behålla förevarande egendom. Efter granskning av det föreslagna saluvärdet med ledning av en inom styrelsen försöksvis använd metod har värdet ansetts godtagbart. Med hänsyn till vad stiftsnämnden anfört torde frågan om regleringen av den ersättning, som föreslagits skola utgå till arrendatorn för utförda arbeten, böra hänskjutas till vederbörande synenämnds bedömning. Saluvärdet vid försäljningen till arrendatorn bör då fastställas till 86 700 kronor. Härvid har det kapitaliserade värdet av fastighetens delaktighet i bysamfälligheten beräknats till 500 kronor. Försäljningen bör i övrigt enligt styrelsens mening äga rum under följande villkor.

Hemmanet överlättes i befintligt skick med tillträde å dag, som domänstyrelsen bestämmer. Endast säljaren tillhöriga hus och anläggningar ingår i försäljningen. Innehavare av över hemmanet med vederbörligt tillstånd framdragna elektriska ledningar förbehålles rätt att behålla och nyttja ledningarna utan rätt för köparen till annan ersättning än gottgörelse av ledningarnas innehavare för skada till följd av förändring, reparation eller tillsyn av ledningarna ävensom för skada å kreatur. Köparen skall vidkännas kostnaderna för lagfart jämte övriga med köpet förenade utgifter ävensom gälda å hemmanet för tiden från tillträdet belöpande skatter och onera. Föreskrifterna i förordningen den 25 maj 1945 (nr 262) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Kammarkollegiet har ingen erinran mot att ifrågavarande fastighet försäljes till pris och på villkor i övrigt, som domänstyrelsens framställning avser.

Riksdagens jordbruksutskott fann emellertid i sitt utlåtande nr 45 att den föreslagna köpeskillingen icke kunde anses motsvara ett skäligt pris för ifrågavarande hemman. Utskottet ansåg sig därför icke kunna förorda, att det i propositionen framlagda förslaget lades till grund för försäljning. Utskottet uttalade dock, att arrendatorn syntes ånyo böra beredas tillfälle att förvärva gården, sedan denna omvärderats. Riksdagen beslöt i överensstämmelse härmed.

I sin nu förevarande skrivelse meddelar domänstyrelsen, att *uppskattningsnämnden*, i anslutning till jordbruksutskottets utlåtande, den 22 juli 1955 företagit omprövning av sin tidigare saluvärdering av år 1952. I samband med denna omprövning har uppskattningsnämnden framhållit, att boningshuset, vilket i uppskattningsprotokollet angivits vara i gott skick, saknar badrum och värmeledning, att samma byggnad endast har enkla fönster, att arrendatorn kommer att få utge ca 10 000 kronor för att få byggnaden fullt tidsenlig, att endast ca 3,5 hektar av åkern är täckdikad, att förre jordbrukskonsulenten i länet emellertid förordat täckdikning av all egendomens åker, att ca 10 hektar av denna är i mycket stort behov av sådan torrläggning, att kostnaden härför kan beräknas till 15 000 kronor och att egendomen icke ligger i den »feta delen» av landskapet utan i skånska mellanhygden. Uppskattningsnämnden har vidare uttalat, att arrenda-

torn på egen bekostnad brutit sten å samtliga skiften för 1 000-tals kronor, anlagt trädgård och gjort gårdsplanen i ordning m. m. Nämnden har förklarat sig anse den tidigare värderingen vara riktig och skälig. På grund av inträffade prisförändringar har nämnden dock velat föreslå, att egendomens förut angivna värde, 86 700 kronor, höjes med fem procent eller till i runt tal 91 000 kronor.

Jönsson har godtagit detta saluvärde.

Domänstyrelsen tillstyrker, att egendomen säljes till *Jönsson* mot en köpeskillning av 91 000 kronor samt på de villkor i övrigt, som styrelsen tidigare föreslagit.

Departementschefen

Som framgår av det anförda har frågan om försäljning av fastigheten Slogstorp 6¹ år 1954 varit föremål för prövning av riksdagen. Denna ansåg sig emellertid icke kunna förorda, att det då framlagda förslaget lades till grund för försäljning. Arrendatorn borde dock enligt riksdagens mening ånyo beredas tillfälle att förvärva gården, sedan denna omvärderats. I anledning härav har ny uppskattningsförrättning hållits. Vederbörande uppskattningsnämnd har därvid bl. a. framhållit att kostnaderna för att sätta boningshuset i fullt tidsenligt skick samt för behövlig täckdikning kan beräknas till sammanlagt 25 000 kronor. Med beaktande av ifrågavarande förhållande samt inträffade prisförändringar har nämnden funnit att fastighetens försäljningspris bör utgöra 91 000 kronor. Med hänsyn till vad nu meddelats i ärendet anser jag, att frågan om försäljning av fastigheten ånyo bör underställas riksdagens prövning. Frågan om eventuell ersättning till arrendatorn för överbyggnadsarbeten torde såsom föreslagits böra hänskjutas till synenämnds bedömande. Med hänsyn härtill synes köpeskillningen vid försäljning till arrendatorn få bestämmas till vad domänstyrelsen föreslagit eller 91 000 kronor. Därjämte torde böra gälla att köpeskillningen skall bokföras och redovisas tillsammans med av domänstyrelsen tidigare uppbyren avkastning av fastigheten jämte därtill hörande kapitalmedel.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att medgiva,

att f. d. skolhemmanet Slogstorp 6¹ i Hammarlunda socken, Malmöhus län, må försäljas till egendomens arrendator Arvid *Jönsson* för en köpeskillning av 91 000 kronor samt på i huvudsak de villkor i övrigt, som domänstyrelsen föreslagit.

5:o

Starrarp 8¹ och 8⁸ i Malmöhus län

Domänstyrelsen (skr. 20/1 1956) hemställer, att av kronoegendomen förra trumpetarebostället 2/3 mantal Starrarp 8¹ med tillhörande fastigheter i Fränninge socken, Malmöhus län, må säljas, huvudgården Starrarp 8¹ till arrendatorerna av denna, Wille Lagnebo och hans hustru Evy Lagnebo, samt

ägolotten Starrarp 8⁸, varav 2,5 hektar till hemmansägaren Axel Johansson och hans hustru Astrid Johansson samt 4,68 hektar till hemmansägaren Gunnar Kristiansson och hans hustru Martha Kristiansson.

I framställningen erinras om att styrelsen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 18 december 1953 framlade förslag till försäljning av huvudgården Starrarp 8¹ samt fastigheterna Starrarp 8⁵ (bildad av Starrarp 8³ jämte ett å stamfastigheten beläget, med litt. He betecknat område) och 8⁶ (bildad av 8⁴ jämte ett med litt. Hf betecknat område). Styrelsen anmälde tillika, att från Starrarp 8¹ därjämte avstyckats ägolotten Starrarp 8⁸, avsedd att uppdelad i två lotter i rationaliseringssyfte tilldelas angränsande fastigheter. Beträffande denna fastighet sade sig styrelsen dock — i avsaknad av viss utredning — icke beredd att för det dåvarande framlägga något försäljningsförslag. Av egendomen avsåg styrelsen att behålla ett område om 20,7 hektar (8⁷) att förvaltas av skogsförvaltningen. I propositionen nr 98 till 1954 års riksdag framlade Kungl. Maj:t förslag i enlighet med domänstyrelsens hemställan. I sitt utlåtande nr 44 avstyrkte jordbruksutskottet den till gårdens arrendatorer avsedda försäljningen av Starrarp 8¹ under motivering, att den saluvärdering, som låg till grund för den föreslagna köpeskillingen — 54 800 kronor — med hänsyn till ortens förhållanden var alltför låg. Samtidigt förordade utskottet, att hemmanet ånyo borde hembjudas arrendatorerna, sedan detsamma gjorts till föremål för ny värdering. Beträffande Starrarp 8⁵ och 8⁶ tillstyrkte utskottet, att försäljning ägde rum på sätt föreslagits. Riksdagen fattade beslut i överensstämmelse med utskottets förslag.

Beträffande egendomens beskaffenhet m. m. inhämtas följande.

Egendomen, som är belägen sju kilometer från Vollsjö samhälle och 16 kilometer från Hörby, innehöll från början i två skiften sammanlagt 62 hektar. Den har utmärkts på en av extra lantmätaren Egron Sundberg år 1918 upprättad karta. Sedan från egendomen avstyckats vissa områden för sammanläggning med andra fastigheter — däribland omförmälda område för rationaliseringsändamål (Starrarp 8⁸) — uppgår huvudgårdens (stamfastighetens) areal till 24,8 hektar, varav 19,2 hektar tomt och åker, 0,3 hektar äng, 4,6 hektar odlingsmark (skogsmark), 0,6 hektar torvmosse samt 0,1 hektar impediment. Starrarp 8⁸ är redovisad å en av distriktslantmätaren Björn Dillner år 1953 upprättad karta och omfattar totalt 7,18 hektar, varav 6,88 hektar åker.

Åkerjorden å huvudgårdsslotten består av moränmark med stenig botten och är blandad med klappersten. Omkring åbyggnaderna är den av tämligen god beskaffenhet men sämre i de norra och nordöstra delarna av egendomen. Omkring fem hektar är täckdikade enligt plan. Odlingsmarken är mycket stenhunden och delvis beväxt med en och al. Grus och lertäkt finnes å vissa mindre samfällda områden. Ett å egendomen befintligt torvmosseskifte är numera slutbrukat. Åkerjorden å Starrarp 8⁸ är av klen och mager beskaffenhet. Av odlingsmarken (skogsmarken) å huvudgården är endast 0,65 hektar bevuxna med skog. Den ideala medelboniteten beräknas till tolv fm³.

Byggnadsbeståndet å huvudgården är i huvudsak gammalt och otidsenligt. Ett garage och värmeledningsanläggning i boningshuset m. m. tillhör arrendatorn. Fränningeortens energiförening har elektriska ledningar framdragna över ägorna.

Starrarp 8¹ och 8⁸ är samtaxerade till 65 700 kronor.

Ur domänstyrelsens skrivelse den 18 december 1953 må återgivias följande.

Lantbruksnämnden i länet har tillstyrkt, att huvudgården säljes till arrendatorn samt att ett åkerområde, som å den av Sandberg upprättade kartan betecknats med ägofigurerna nr 25—27 (Starrarp 8^s), i två lotter säljes som tillskottsjord till två intillboende lantbrukare.

Domänintendenten har förklarat sig biträda lantbruksnämndens förslag.

Uppskattningsnämnden har den 28 oktober 1953 saluvärderat huvudgården i det skick, vari den kontraktsevenligt skall avlämnas, till i avrundat tal 54 800 kronor. Därav utgör 3 700 kronor värdet av skogsmark och skog enligt av *styrelsens skogstekniska byrå* den 23 oktober 1953 fastställd värdering. Vid uppskattningen av saluvärdet har nämnden verkställt andrag med 7 500 kronor för värdet av arrendatorn tillhöriga hus och anläggningar. Starrarp 8^s bör enligt nämnden genom kompletterande lantmåteriförrättning delas i två lotter för försäljning till Axel Johansson och Gunnar Kristiansson.

Domänstyrelsen har tillstyrkt försäljning av huvudgården, Starrarp 8¹, till makarna Lagnebo, vilka innehaft arrendet sedan år 1948. Styrelsen har upplyst, att Evy Lagnebos fader och farfader dessförinnan arrenderat egendomen i dess helhet sedan år 1900. Det åsatta saluvärdet å huvudgården har icke givit anledning till erinran från styrelsens sida. Beträffande Starrarp 8^s har styrelsen ej framlagt något förslag till försäljning, enär närmare utredning härom ännu saknas. Som försäljningsvillkor har föreslagits i tillämpliga delar enahanda villkor, som under punkt 1 föreskrivits för huvudgården vid försäljning av kronoegendomen Åstad 1¹.

I sin nu förevarande skrivelse har *domänstyrelsen* meddelat, att arrendetiden avseende Starrarp 8¹ efter överenskommelse förlängts till den 14 mars 1957, varjämte arrendet angivits att jämväl gälla Starrarp 8^s. Vidare har *uppskattningsnämnden* på styrelsens tillskyndan företagit omprövning av den av jordbruksutskottet åsyftade saluvärderingen av år 1953 — vilken lydte å 54 800 kronor — och i samband därmed även översett en vid samma tillfälle verkställd värdering av Starrarp 8^s. Förrättningen ägde rum den 22 juli 1955. Därvid har uppskattningsnämnden *beträffande Starrarp 8¹* framhållit, att det efter företagen byggnadsbesiktning visat sig att de underhålls- och reparationsarbeten, som under kommande år blir nödvändiga å egendomens i huvudsak gamla och otidsenliga byggnader, skulle draga en kostnad av omkring 34 000 kronor, att egendomen är belägen i en »karg och mager bygd», nämligen å Linderödsåsens sluttningar, att endast hälften av åkerjorden är av tämligen god beskaffenhet samt att omkring tio hektar är i behov av täckdikning till en beräknad kostnad av omkring 15 000 kronor. Nämnden har därför förklarat sig anse den tidigare värderingen vara riktig och skälilig. På grund av inträffade prisändringar har dock nämnden velat föreslå, att egendomens tidigare uppskattade värde höjes med ungefärligen fem procent till i runt tal 58 000 kronor. Detta belopp inbegriper icke vissa av arrendatorerna utförda byggnader och anläggningar å fastigheten, värderade till 7 500 kronor. *Angående Starrarp 8^s* — tidigare värderad till 13 900 kronor — har nämnden likaledes bekräftat den tidigare värderingen men funnit skäl att på grund av sedermera ändrad prisnivå föreslå en höjning med fem procent till 14 600 kronor.

Rörande dispositionen av Starrarp 8^s anför *domänstyrelsen* följande.

De fastigheter, på vilka jorden under Starrarp 8^s avses skola uppdelas, är Starrarp 2°, ägare Axel Johansson och hans hustru Astrid Johansson, samt Starrarp 6^a, ägare Gunnar Kristiansson och hans hustru Martha Kristiansson. Uppdelningen har ansetts böra äga rum på det sätt, att å den av Dillner upprättade kartan med siffran 6 betecknade ägofiguren, innehållande 2,5 hektar åker, tilldelas Starrarp 2° och återstående 4,68 hektar (ägofigu-
rerna 1—5), varav 4,3 hektar åker, tillägges Starrarp 6^a. Dessa fastigheter omfattar 18 respektive nio hektar åker, tomt och trädgård, allt enligt av uppskattningsnämnden lämnade uppgifter. Av det utav uppskattningsnämnden efter omprövningen föreslagna värdet, 14 600 kronor, belöper 5 360 kronor på det mindre samt 9 240 kronor på det större området.

Domänstyrelsen, som med tillämpning av styrelsens värderingsmetod icke funnit anledning till erinran mot de saluvärden, vilka uppskattningsnämnden i samband med omprövningen år 1955 åsatt Starrarp 8¹ och ifrågavarande lotter under Starrarp 8^s, tillstyrker för sin del fastighetens försäljning på grundval av nämnda värden. Lotterna bör dock icke överlåtas, förrän dessa i vederbörlig ordning avstyckats, varom styrelsen i förekommande fall skall göra framställning. För försäljningarna bör enligt styrelsen i övrigt gälla, i vad avser Starrarp 8¹ de av styrelsen tidigare föreslagna villkoren samt beträffande lotterna under Starrarp 8^s enahanda villkor, i den mån de icke avser reglering av arrendeförhållande. Rörande sistnämnda fastighet torde dock föreskriften, att endast domänverket tillhöriga hus och anläggningar skall ingå i försäljningen, icke behöva medtagas. Såsom särskilt villkor bör emellertid här föreskrivas skyldighet för köparna att omedelbart efter köpets genomförande vidtaga åtgärder för respektive områdes sammanläggning med vederbörande köpare tillhöriga fastigheter, nämligen Starrarp 2° respektive Starrarp 6^a.

Arrendatorerna Lagnebo har godtagit det till 58 000 kronor förhöjda saluvärdet å Starrarp 8¹. Likaledes har *Axel* och *Astrid Johansson* samt *Gunnar* och *Martha Kristiansson* förklarat sig villiga förvärva lotterna i fråga för 5 360 respektive 9 240 kronor.

Departementschefen

Som framgår av det anförda har frågan om försäljning av fastigheten Starrarp 8¹ år 1954 varit föremål för prövning av riksdagen. Denna ansåg sig emellertid icke kunna förorda, att det då framlagda förslaget lades till grund för försäljning. För att gårdens arrendator ej skulle berövas möjligheten att förvärva gården för skäligt pris, förordade riksdagen, att gården ånyo skulle hembjudas honom, sedan ny saluvärdering företagits. Försäljningsärendet har därför upptagits till fortsatt behandling och ny saluvärdering har hållits. Vederbörande uppskattningsnämnd har i samband därmed bl. a. framhållit, att de underhålls- och reparationsarbeten, som under kommande år blir nödvändiga å fastighetens gamla och otidsenliga byggnader, kommer att draga en kostnad av omkring 34 000 kronor samt att egendomen är i behov av täckdikning för en beräknad kostnad av omkring 15 000 kro-

nor. Med beaktande härav samt av inträffade prisförändringar har nämnden funnit, att fastighetens försäljningspris bör utgöra 58 000 kronor. Vid ovan angivna förhållanden och på grund av vad i övrigt upplysts om egendomen anser även jag, att frågan om försäljning av egendomen ånyo bör underställas riksdagens prövning. Köpeskillingen bör därvid bestämmas till vad nämnden sålunda föreslagit. Värderingen av Starrarp 8^s föranleder ingen erinran från min sida. Försäljningsförslagen synes jämväl i övrigt vara väl grundade. För försäljning av Starrarp 8¹ är riksdagens medverkan erforderlig. Även försäljningen av Starrarp 8^s torde i samband därmed böra underställas riksdagens prövning.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att medgiva,

att av kronoegendomen Starrarp 8¹ med tillhörande fastigheter i Fränninge socken, Malmöhus län, må säljas, dels huvudgården Starrarp 8¹ till Wille Lagnebo och Evy Lagnebo för en köpeskillning av 58 000 kronor, dels ägolotten Starrarp 8^s, varav 2,5 hektar till Axel Johansson och Astrid Johansson för en köpeskillning av 5 360 kronor samt 4,68 hektar till Gunnar Kristiansson och Martha Kristiansson för en köpeskillning av 9 240 kronor, allt på i huvudsak de villkor i övrigt, som domänstyrelsen föreslagit.

6:0

Näs 1¹ i Göteborgs och Bohus län

Domänstyrelsen (skr. 12/10 1956) hemställer, att huvudgården av kronoegendomen förra häradshövdingebostället 1 mantal Näs 1¹ i Myckleby socken, Göteborgs och Bohus län, må försäljas under hand.

Beträffande egendomens beskaffenhet meddelas följande.

Egendomen, som är belägen på ön Orust ca 40 kilometer från Uddevalla och 19 kilometer från Nötesunds färja, är till den 14 mars 1957 utarrenderad till bröderna Tage Jalming och Sören Jalming mot en avgäld, som för arrendeåret 1955/1956 utgick med 1 907 kronor. Den har i ett skifte en areal av 85,8 hektar, varav 24,2 hektar åker, 5,5 hektar äng och 28 hektar produktiv skogsmark. Åkern, som icke är täckdikad, består huvudsakligen av lättlera av knappt medelgod beskaffenhet. Jorden lider av för högt grundvattenstånd. Sedan ett genom egendomen löpande avlopp rensats, är jorden möjlig att täckdika. Virkesförrådet å skogsmarken uppgår till 2 350 m³sk och å impediment till 500 m³sk. I angivna virkesförråd ingår icke den skog, vilken finnes på ett område om ca 16 hektar — varav 10,5 hektar skogsmark och 5,5 hektar impediment — i egendomens sydvästra del, varå en hägerkoloni om ca 20 bon bildats. Av virkesförrådet om 2 350 m³sk tillhör 100 m³sk ålderklass V. Högre åldersklasser finnes icke. Den ideala medelboniteten beräknas till 6,1.

Byggnaderna är i mindre gott skick. Manbyggnaden, som har god stomme, är i behov av genomgripande reovering och modernisering. Ladugårdsbygg-

naden är omodern och arbetskrävande. Dock är den fullt användbar för överskådlig tid. En med cementringar försedd brunn lämnar vatten till manbyggnaden. Ladugården erhåller vatten från en damm. Tvättstugan och smedjan, båda i dåligt skick, tillhör arrendatorerna. A/B Skandinaviska elektricitetsverk har elektriska ledningar framdragna över ägorna.

Egendomen har fiskerätt i Grindsbysjön. Fisket är dock av föga betydelse. Taxeringsvärdet är 77 900 kronor, varav 56 600 kronor jordbruksvärde och 21 300 kronor skogsvärde.

Vid en år 1951 igångsatt inventering av jordbruksdomänerna har *domänintendenten* uttalat sig för försäljning av egendomen dels på grund av att den är den enda, som kronan har kvar på Orust, och dels på grund av det svaga byggnadsbeståndet. Även *jägmästaren* och *överjägmästaren* har tillstyrkt försäljning. Överjägmästaren har därvid framhållit att egendomen har ett för styrelsens skogsförvaltning isolerat läge.

Lantbruksnämnden har genom sin delegation för yttre rationalisering den 29 april 1954 upplyst, att delegationen icke funnit anledning till erinran mot egendomens försäljning.

Vid förrättning den 6 september 1954 har *uppskattningsnämnden* föreslagit försäljning till bröderna Jalming. Därvid har saluvärdet på inägorna uppskattats till 58 700 kronor under antagande, att egendomen underhållits i kontraktsenligt skick.

Värdet av skogsmarken och skogen — med undantag av den mark och skog, som hör till området om 16 hektar — har av *domänstyrelsen* den 26 september 1956 fastställts till 55 000 kronor.

Vederbörande *lantmätare* och *överlantmätare* har vid underhandsförfrågan förklarat, att såvitt de kunde bedöma av erhållna uppgifter hinder enligt jorddelningslagen icke synes möta för avstyckning av området om 16 hektar.

Arrendatorerna Jalming, vilka blivit erbjudna att köpa egendomen med nyssnämnda undantag, har förklarat sig icke vara villiga härtill. De har vidare meddelat, att de ej önskar arrendera egendomen efter den 14 mars 1957. På grund härav har *domänintendenten* förordat, att egendomen utbjudes i allmänna marknaden.

Domänstyrelsen har — på grundval av vad som förekommit vid ovan antydda inventering av jordbruksdomänerna — icke funnit anledning för kronan att behålla egendomen i fråga. Styrelsen tillstyrker sålunda försäljning av fastigheten med undantag för området om 16 hektar, vilket styrelsen på grund av därvarande hägerkoloni avser att låta fridlysa. Det av uppskattningsnämnden förordade saluvärdet på inägorna, 58 700 kronor, har granskats enligt styrelsens värderingsmetod utan att ge anledning till erinran. Med skogsvärdet, 55 000 kronor, uppgår saluvärdet å den till avyttring nu föreslagna delen av egendomen — omfattande ca 69,8 hektar, varav ca 17,5 hektar produktiv skogsmark — till 113 700 kronor. Försäljningen bör ske genom infordrande av anbud under hand.

Försäljningen bör enligt *domänstyrelsen* i övrigt ske på följande villkor. Egendomen överlåtes i befintligt skick med tillträde räknat från den 14 mars

1957. Endast domänverket tillhöriga hus och anläggningar ingår i försäljningen. Innehavare av över gården med vederbörligt tillstånd framdragna elektriska ledningar förbehålles rätt att behålla och nyttja ledningarna utan rätt för köparen till annan ersättning än gottgörelse av ledningarnas innehavare för skada till följd av förändring, reparation och tillsyn av ledningarna ävensom för skada, som förorsakas å kreatur. I övrigt skall bestämmelserna i förordningen den 25 maj 1945 (nr 262) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Departementschefen

Enligt domänstyrelsens förslag skall huvudgården till ifrågavarande kronoegendom, med undantag för ett område av ca 16 hektar, som avses bli fridlyst till skyddande av en hägerkoloni, försäljas genom infordrande av anbud under hand. Mot förslaget har jag icke något att erinra. Då såväl det föreslagna saluvärdet som försäljningsvillkoren i övrigt synes mig kunna godtagas, hemställer jag alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att huvudgården till kronoegendomen Näs 1¹ i Myckleby socken, Göteborgs och Bohus län, må — med angivet undantag — säljas för en köpeskilling av lägst 113 700 kronor på i huvudsak de villkor, som domänstyrelsen föreslagit.

Vad departementschefen ovan under punkterna 1:o—6:o hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämmer, bifaller Hans Maj:t Konungen samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

G. Lüzell